

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quām Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquām utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 1. Quid sit Status Religiosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

PARS PRIMA

De

Statu Religioso in genere.

§. I.

Quid sit Status Religiosus.

I. **D**icitur Status Religiosus à Religione, virtute inter morales præcipuâ; quia homines statum Religiosum professi, per Actus virtutis Religionis, cuiusmodi sunt Votum, Oratio, Devotio, Adoratio, Laus Dei in Choro, Sacrificium &c. totos se Deo & ejus cultui addicunt, consecrant, devovent & religant. Dicitur enim juxta Lactantium lib. 4. divin. Instit. c. 28. Religio à religando; eò quod nos omnipotenti Deo religet ac devinciat; ut inquit S. Augustinus lib. de verâ Relig. Appellatur etiam Status Regularis, à Regulâ certâ, quam Professores illius tenent, & ad eam observandam voto se adstringunt, dicentes v. g. uoveo Conversionem morum meorum, & emendationem vita secundum Evangelium Christi, & Regulam S. Augustini. Omnis quippe Religiosus Status

A

certam

certam & peculiarem habet Regulam, fini suo, propter quem à Deo excitatus, & à Fundatore institutus fuit, accommodatam. Quæ quidem Regula vel inspirata fuit à Deo immediate Institutori ; vel per sanctum aliquem Angelum tradita fuit, sicut refertur de Regulâ S. Pachomii; vel ab alio quodam Sancto porrecta fuit; uti refert Laurentius Surius 6. Junii, & ex eo Nebridius in antiquar. Monastico, S. Augustinum apparuisse Divo Norberto de Regula deliberanti, & porrectâ suâ Regulâ dixisse: *Quem vides, Augustinus ego sum, Hipponeñsis Episcopus. Ecce habes Regulam, quam ego conscripsi: sub qua si benè militaverint Confratres tui, Filii mei, securi adstabunt in extremi terrore Judicii.*

Quamvis autem cessantibus Ecclesiæ persecutionibus cum multiplicatione Familiarum Religiosarum multiplicarentur & Regulæ, ita ut esset reperire Regulam aliam S. Antonii, aliam Ephraimi, aliam Epiphanii, Basili, Equitii, Augustini, Cæsarii, Columbani, Leandri, Benedicti, Isidori &c. Imò quivis ferè novi Monasterii Constructor novam & distinctam suis Alumnis Regulam præscriberet; uti refert Cassianus lib. 2. Inst. c. 3. Nihilominus in Ecclesiâ Latinâ primas semper tenuerunt Regulæ SS. Augustini & Benedicti; ita ut in Concilio Mediolanensi prohibitum fuerit Abbatibus & Monachis seu Regularibus quibuscunq; anno 1288. aliam Regulam tenere quam S. Augustini, vel S. Benedicti. Sanè Regula S. Patris Augustini, postquam ex Africa fuit translata in Europam, & à pluribus

pluribus Summis Pontificibus , Innocentio II.
Paschali II. Eugenio IV. Benedicto XII. Sixto
IV. Pio V. &c. non solum approbata , sed etiam
commendata & depraedicata , tantos fecit in
Ecclesiâ Catholicâ progressus , ut hodie nume-
rentur quadraginta quinque diversi Ordines Re-
ligiosi , qui Deo sub ea militent ; uti ex Pennoto
refert Nebridius in antiquar. monastic. epistolâ

129.

2. Quod si Status Religiosus spectetur secun-
dum rem , definiri potest , quod sit stabilis , & ab
Ecclesiâ approbatus in communi vivendi modus ,
tendentium ad Christianæ Charitatis perfec-
tione , per vota perpetua paupertatis , Castitatis
& Obedientie . In quâ definitione exprimitur
imprimis scopus & finis omni Religioso Statui
communis , qui est Charitatis Christianæ per-
fectio ; Nam juxta S. Thomam 2. 2. q. 186. a. 2.
Status Religionis est quadam disciplina vel exer-
citium ad Perfectionem veniendi . Et Ipsa Per-
fectio Charitatis est Finis Status Religionis ; &
ideo qui statum Religionis assumit , tenetur ad
hoc tendere , & operam dare , ut habeat Charita-
tem perfectam . Deinde eximuntur & declaran-
tur etiam media congrua & maxime opportuna
pertingendi ad Charitatis perfectionem , quæ
sunt Paupertas , Castitas & Obedientia , Deo per
votum promissa . Quæ quidem media Status
Religioso tam sunt necessaria atq; essentialia , ut
nè quidem per Auctoritatem Summi Pontificis
ab eo tolli possint , hac scilicet ratione , ut quis
manens Religiosus , sit liber ab istis tribus votis ,

A 2

sicue

sicut declaravit Innocentius Papa III. in c. cùm ad monasterium 6. de statu Monachor. cuius verba sunt: *Nec aſtimet Abbas, quod ſuper habendā proprietate poſſit cum aliquo Monacho diſpensare.* Quia Abdicatio proprietatis, ſicut ♂ Custodia Castitatis adeò eſt annexa Regulae Monachali, ut contra eam nec Summus Pontifex poſſit licentiam indulgere. Unde inſigniter falluntur, qui ad perfectionem aspirant, & tamen in Paupertate, Castitate ac Obedientia perfidere ſe negligunt; cùm finis abſq; mediis obtineri non poſſit: ſicut econtrà eos proximiūs ad perfectionis apicem accedere videmus, qui in tribus prædictis virtutibus magis quotidie proficiunt.

§. 2.

Quotuplex fit Status Religiosus.

3. Dividitur Status Religiosus primò in duas Classes Religiosorum; quarum prima con- tinet eos, qui propriæ tantum perfectioni ſtu- dent, & proximis præter Orationem ac boni exempli odorem nihil impendunt. Quales fue- runt Monachi Sanctorum Antonii, Hilarionis, Ephraimi, Pachomii, ac quotquot vixerunt an- te Sanctum Basilium & Eusebium in monasteriis extra civitates & oppida poſtitis; Nam de Euse- bio Vercellenſi Episcopo ſcribit S. Ambroſius ſerm. 81. ♂ alibi. Quod primus in Occidentis partibus conjuixerit vitam Monasticam cum Clericali, ſive contemplativam cum activâ; Et de S. Basilio ait Breviarium Romanum, quod Episcopus factus, Monachos fecum in civitatem intro-